

نيڪمرغه ڪورنى او ڊميڙه او ميڙمني اختلاف

د

البيت السعيد وخلاف الزوجين
د ڪتاب ژباڙه

Download from: aghalibrary

ليڪوال:

ڊڪٽور صالح بن عبدالله بن حميد

ژباڙن:

عبدالملك «همت»

د کتاب نوم: نیکمرغه کورنی او د میړه او میرمنې اختلاف
د کتاب فارسي نوم: خانواده خوشبخت و اختلاف زوجین
اسم الكتاب بالعربية: البيت السعيد وخلاف الزوجین
لیکوال: دکتور صالح بن عبدالله بن حمید
ژباړن: عبدالملک «همت»
موضوع: کورنې اخلاق
د چاپ شمیر: لومړي (دیجیتال)
د چاپ تاریخ: سلواغه ۱۳۹۵ هـ ش - جمادي الأول ۱۴۳۸ هـ ق
سرچینه:

دا کتاب د عقیدې د کتابخانې سایت نه دا ونلود شوی دی.

www.aqeedeh.com/pa

book@aqeedeh.com

برسنا لیک:

د موحدینو گروپ ویب پاڼو

www.aqeedeh.com

www.mowahedin.com

www.islamtxt.com

www.videofarsi.com

www.shabnam.cc

www.zekr.tv

www.sadaislam.com

www.mowahed.com

په عقیدې سایت کې ددغه کتاب خپرول، دهغه د ټولو محتواوو

سره د سایت د همغږۍ په معنا نه ده.

contact@mowahedin.com

Download from: aghalibrary

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

لیکچر

۱ لیکچر.....

۱ د ژباړه خبري.....

۴ لومړی رساله: نیکمرغه.....

۴ سریزه.....

د کورنۍ د جوړېدو ارزښت او د مېړه او مېرمنې په ژوند کې الفت

او محبت.....

۷ د یوې مسلماني کورنۍ د جوړېدو بنسټونه.....

۱- پر لوی څښتن ﷻ ایمان او له هغه څخه بېره (تقوا):.....

۲- ښه او نېکمرغه ژوند:.....

د کورني ژوندانه په خونديتوب کې د مېړه ونډه او غوره ژوند ..

د کورني ژوندانه په خونديتوب کې د مېرمنې ونډه او غوره ژوند

پاییزه.....

۱۸ دوهمه رساله: د مېړه او مېرمنې اختلاف.....

۱۸ سریزه.....

۱۹ د مېړه او مېرمنې د اختلاف لاملونه.....

د مېړه او مېرمنې د اختلاف د اوارۍ لارې.....

د مېړه او مېرمنې د اختلاف د اوارۍ وروستۍ لار.....

۳۰ د ژباړن لنډه پېژندنه.....

مبارک پیل

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ
مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ
كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا». رواه
الإمام مسلم

ژباړه:

رسول الله ﷺ فرمايي:

«څوک چې هدايت (سمي لاري) ته بلنه وکړي د هغو ټولو خلکو
ثواب ورکول کيږي چې پر دغه هدايت تلنه او کړنه کوي او د هغو له
ثوابه هم څه نه کميږي. او څوک چې گمراهي ته بلنه وکړي، د هغو
ټولو خلکو گناه چې عمل په کوي پرده ليکل کيږي او د عمل کونکو
له گنهونو څخه هم څه نه کميږي».

د ژباړه خبري

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد سيد المرسلين وعلى آله وصحبه وأزواجه أمهات المؤمنين وبعد:

ډېرو درنو او عزتمنو وروڼو او خوندو!

له ډېره مهاله مي په زړه کي وه چي د يوې ښکلي مسلماني کورنۍ د جوړېدو او د مسلمانو مېړه او مېرمني د اړيکو، په تېره د مسلمانو ښځو د کالو او ورځو اخیستلو او ځان جوړولو په هکله او په دې اړه د حل او حرمت په باب زموږ د سپېڅلي دين او ښکلي غرا شريعت احکام را غونډ او د يوه کتاب په بڼه يې تاسي ته د يوې ډالۍ په توگه وړاندي کړم. خو باور وکړئ چي زما بوختياوي، البته د ليکنو او ژباړي په برخه کي دوني زياتي وې چي زه يې دې کار ته نه پرېښوولم. په دې ترڅ کي صرف مادوني وکولای سول چي زما د يوه کتاب «زموږ صحت او آخرت ته تاواني توکي» د دوهم چاپ په يوه برخه کي د هغه د موضوعاتو او حجم په پام کي نيولو سره څه څرگندوني وکړم، خو په دې سره مي د دې موضوع د څېړني حق ادا سوی نه باله.

يو وخت په انټرنېټ کي په فارسي ژبه ژباړلو سوو درو داسي کتابونو باندې پېښ سوم چي په دې هکله يې زما دغه هيلې تر سره کولې. نو هغه وو چي دغه کتابونه مي په دې نيت په خپل کمپيوټر کي خوندي کړل چي په يوه مناسب فرصت کي کار ځني واخلم. دغه کتابونه وه د «البيت السعيد وخلاف الزوجين» فارسي ژباړه «خانواده»

خوشبخت و اختلاف زوجين»، د «النمص بين الشريعة والطب» فارسي ژباړه «برداشتن موی ابرو و صورت از دیدگاه اسلام و پزشکی» او د «النصائح الثمينة لمخالفات المرأة في اللباس والزينة» ژباړه «راهنمایی های ارزشمند درباره لباس و آرایش زنان». کله چي مي څه فرصت ترلاسه کړ، نو مي دغه کتابونه مطالعه کړل او راته څرگنده سوه چي که دغه درې کتابونه خپاره سي، نو په اړونده موضوع کي بېل کتاب لیکلو ته ضرورت نه لیدل کيږي. ځکه مي نو و پتېل چي په دې هکله له ځانگړي کتاب لیکلو څخه تېر سم او همدغه کتابونه زما د مسلمانو وروڼو او خوندو د مطالعي او گټي اخیستني لپاره په پښتو او دري دواړو ژبو خپاره سي. نو هغه وو چي لومړی مي د درو سرو کتابونو اصل په عربي ژبه په کمپیوټر او مکتبه شامله کي پیدا کړل، بیا مي درې سره فارسي کتابونه ورسره تطبیق کړل او زموږ په دودیزه دري ژبه مي واپول او تصحیح او ترتیب مي کړل. بیامي درې سره په پښتو ژبه وژباړل، چي دا دی له دغو کتابونو څخه یو یې ستاسي په لاسونو کي دی.

زه د لوی څښتن ﷻ د احسان مندوی يم چي مور او تاسي ته یې توفیق را کړ چي په دې موضوعاتو کي د دې سپېڅلي دین او شریعت احکام مطالعه کړو او د پلي کېدو لپاره یې هلي ځلي وکړو. مسلمانو وروڼو او خوندو!

په دنیا کي تر بل هر کار دمخه زموږ د نېکمرغي او په آخرت کي زموږ د ژغورني له لاملونو څخه زموږ د دین په چارو کي ژور غور او تفکر، په تېره د واده کولو او د یوې مسلماني کورني د رامنځ ته کولو، او د اسلامي شریعت سره زموږ د کړو وړو او ځان د برابرولو او سمبالولو په چارو، احکامو او مسایلو کي تامل او دقت دی.

دغه کتاب (نېکمرغه کورنۍ او د مېړه او مېرمنې اختلاف) په دې اړه د دې ارزښتناک اسلامي تګ لوري څرګندوونکې دی چې هیله ده د هغه په مطالعه سره د یوه ښه ژوندانه او نېکمرغي کورنۍ سرمشق اوسئ او مور له خپلو دعاوو څخه هېر نه کړئ.

وصلی الله وسلم علی محمد وآله وصحبه اجمعین.

ستاسي د دعا وو هیله من عبدالمالک همت،

د ده افغانانو نوآباد، کابل، د ۱۳۹۰ ل.

دوري د میاشتي اوولسمه

لومړی رساله: نيکمرغه

سريزه

الحمد لله الذي هدانا للإسلام، وجعلنا من أهله وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله، أحمده سبحانه وأشكره على نعمه، وأسأله المزيد من فضله وكرمه، وأشهد ألا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده ورسوله، أرسله بالهدى ودين الحق بشيرًا ونذيرًا دعا إلى الحق وهدى إلى الخير، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وصحبه، ومن اهتدى بهديه إلى يوم الدين أما بعد:

تولي ثناوي او ستايني هغه لوی څښتن ﷺ لره دي چي مور ته يې د اسلام پر لور لارښوونه وکړه او د دې مبارک دين خاوندان او پيروان يې کړو. رشتيا خبره داده چي که مور ته لوی څښتن ﷺ هدايت نه وای کړی مور به سمه لار نه وای موندلې. د دغه لوی څښتن ﷺ پر نعمتونو باندي حمدونه او شکرونه وايو او د فضل او کرم د لازياتوب هيله يې کوو، او شاهدي وايو چي له دغه لوی څښتن څخه پرته بل پر حق معبود نسته، دی يو دی او هيڅ شريک نه لري او دغه راز شاهدي وايو چي حضرت محمد ﷺ د ده بنده او پيغمبر دی، هغه يې د لارښووني (اسلام) او حق دين سره بېروونکی او زېری کوونکی را ولېری چي حقي لاري ته بلنه او د نېکيو خواته لارښوونه وکړي.

د خدای درودونه او سلامتیاوي دي وي پر ده او د ده پر کورنۍ او ملگرو باندي او پر هغو کسانو چي د قیامت تر ورځي د ده د لاري لارويان دي، اما بعد:

ای مسلمانانو له خدایه بېره او تقوا غوره کړئ او د هغه احکامو ته په درنه سترگه وگورئ او د خپل دین او نورو ارزښتونو او امانتونو ساتني ته پام واړوئ. خپل مسؤولیتونه درک او تر سره کړئ، د خپلو ځانونو او خپلو کورنیو په هکله پرهېزگار او تقوادر اوسئ او په خپلو منځو کي روغه جوړه راولئ.

ډېر خلک خپله نېکمرغي او روحي او جسمي هوسایي او آرامۍ غواړي او د بدمرغۍ، او شقاوت او ستونزو له لاملونو او عواملو څخه، په تېره په کور او کورنۍ کي له کړکېچونو او جنجالونو څخه تېستي. خو موږ باید پوه سو چي دغه موارد هله تحقق مومي چي موږ پر لوی څښتن ټینگ ایمان ولرو، پر هغه توکل وکړو او خپلي چاري هغه ته وسپارو، او د دې تر څنګ د ژوندانه له وسایلو څخه سمه ګټه واخلو او پر دې وسایلو باندي د حاکمو قوانینو په اړه سم پوه سو.

د کورنۍ د جوړېدو ارزښت او د مېړه او مېرمنې په ژوند کي الفت او محبت

فرد او ټولني ته د دې نېکمرغۍ د تحقق له ډېرو مهمو اسبابو څخه د حق پر بنسټ باندي د کورنۍ جوړېده او رامنځ ته کېده دي. دا ځکه چي لوی څښتن ﷻ په خپل حکمت سره کورنۍ یو له ارزښته ډک ځای جوړ کړی دی چي نارینه او ښځي ته یې برابر کړی او د هغو په واک کي یې ورکړی دی، خو په هغه کي استقرار ومومي او په

هوسايي او خوشالي پکښي واوسي. لوی څښتن ﷻ پر خپلو بنده گانو باندي د احسان په دود فرمايي:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾﴾ [الروم: ٢١].

«او دهغه (لوی څښتن) له نښانو څخه (بله) داده چې ستاسي لپاره يې همدا ستاسي له جنس څخه مېرمني پيدا کړې چې تاسي له هغوسره آرام تر لاسه کړئ او ستاسي (بنځي او خاوند) په منع کي يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول په دې کي دهغو خلکو لپاره ډېري نښانې دي چې غور او فکر کوي.»

هو، مېرمن د هوسايی لپاره پيدا سوې ده او آيت نه دي فرمايلي چې «لْتَسْكُنُوا مَعَهَا»، بلکي فرمايلي يې دي چې «لْتَسْكُنُوا إِلَيْهَا» خو د هوسايی او آرامی معنا په ډېره ښه توگه افاده کړي. او راحت او ډاډ يې په ډېره لوړه ممکنه معنا بيان کړې وي. پر دې بنسټ مېره او مېرمني هر يو د اضطراب په حالت کي د خپلي مېرمني يا مېره څخه آرامي او هوسايي تر لاسه کوي او د ستونزو او سختيو پر مهال خوبښيري.

د کورنی او واده د اړېکو بنسټ پر داسي يو د بل سره پر اوسېدو او ملگرتيا ايښوول سوی دی چې پر دوستي، انس او الفت ولاړ وي. پر داسي اړېکو چې تينگي او اوږدې ريښې ولري. لوی څښتن دغه مفهوم داسي بيان کړی دی:

﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ [البقرة: ١٨٧].

«هغوی (بنځي) ستاسي لباس (جامه، پرده) او تاسي د هغو لباس

ياست.»

پر دې سربېره کورنۍ او د کورنۍ دغه اړیکې د اولادونو د روزني لپاره یو مناسب فرصت برابرېږي او د یوه توکم د روزني او پالنې ضمانت کوي کوم چي د زړه سواندي مور او زیارکښن پلار تر سیوري لاندې رامنځ ته کېدای سي.

د یوې مسلماني کورنۍ د جوړېدو بنسټونه

گران لوستونکې! دلته داسې ډېر مسایل دي چي کورنۍ نظام پر هغو درېږي، د کور کهایه اړیکې ځني پیاوړي کيږي، او په هغو سره کورنۍ د بېلتون او جلاوالي له وړاندوونکي توپان څخه خوندي کيږي، له دغو مسایلو څخه دي:

۱- پر لوی څښتن ﷻ ایمان او له هغه څخه بېره (تقوا):

د دې مسایلو تر ټولو لومړۍ او ډېره مهمه، چي د کور کهایه بنسټ باله سي، د ایمان په پیاوړي مزي تمسک او منگولي بنځول، پر لوی څښتن او د آخرت پر ورځ باور او ایمان درلودل او له هغه پروردگار بېره چي په سینو کي په ټولو پټو رازونو خبر دی او پر پرهېزگاری باندي استقامت او ټینګ درېدل، او د حق او حقیقت په لټونه کي له ظلم او بې پروایي څخه گوښه اوسېدل دي.

﴿ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۲-۳].

«دغه خبري دي چي دهغو په هکله تاسي ته نصیحت کيږي، هر هغه چاته چي پر الله او د آخرت پر ورځ ایمان ولري . څوک چي له الله څخه په بېرېدوکار وکړي الله به دهغه لپاره له ستونزو څخه د وتلو کومه لار پیدا

کړي * او هغه ته به له داسې لارې څخه روزي ورکړي چې هغه لوري ته دهغه گومان هم نه رسېږي . څوک چې پر الله توکل وکړي دهغه لپاره هغه کافي دی».

د لوی څښتن ﷺ د اطاعت او عبادت لپاره هلې ځلې او پر دې چاره حرص او ټینگار او د مېړه او مېرمنې یو بل ته سپارښتني د ایمان د پیاوړتیا لامل کېږي، د حضرت پیغمبر ﷺ دې وینا ته پام وکړئ:

«رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّى وَأَيَقُظُ امْرَأَتُهُ فَإِنْ أَبَتْ نَضَحَ فِي وَجْهِهَا الْمَاءَ. رَحِمَ اللَّهُ امْرَأَةً قَامَتْ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلَّتْ وَأَيَقُظَتْ زَوْجَهَا فَإِنْ أَبَى نَضَحَتْ فِي وَجْهِهِ الْمَاءَ».

«د لوی څښتن رحمت دي وي پر هغه سړي چې د شپې له خوبه راپاڅیږي او لمونځ وکړي او خپله مېرمن را وینه کړي خو هغه هم لمونځ وکړي او که له پاڅېدو څخه ډډه وکړي (یا لټي وکړي) اوبه پر مخ وروپاشي . او د لوی څښتن رحمت دي وي پر هغه ښځه چې د شپې پاڅي او لمونځ وکړي او خپل خاوند راوینس کړي چې لمونځ وکړي او که له را پاڅېدو څخه ډډه وکړي (یا ټېلې وکړي) اوبه یې پر مخ وروپاشي»^۱.

د مېړه او مېرمنې په منځ کې اړیکې دنیوي، مادي یا حیواني شهبواني اړیکې نه دي، بلکې ډېرې ارزښتناکې روحي اړیکې دي چې

۱- دغه حدیث، صحیح حدیث دی چې امام احمد په «المسند» 2/250، 436 کې او ابوداود (1308) او نسائی (205/3) او ابن ماجه (1336) روایت کړی دی او ابن خزیمه (1148) او حاکم (309/1) صحیح بللی او ذهبی ورسره موافق دی.

که سمې او درستي اړیکې وي، تر مړینې وروسته هغې نړۍ ته هم غځیږي:

﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ﴾

[الرعد: ۲۳].

«یعني داسې باغونه چې دهغو همپېشنې استوګنځۍ به وي، هغوی به په خپله هم په کې ننوځي او دهغو له پلرونو نیکونو او دهغو له مېرمنو او دهغو له اولادونو څخه چې هرڅوک صالحان وي هغوی به هم له هغو سره هلته ولاړسي».

۲- ښه او نیکمرغه ژوند:

کوم څه چې د دې اړیکې د ساتلو لامل کیږي سم او غوره ژوند دی، او دا چاره هله تر سره کیږي چې مېړه او مېرمن هر یو په خپلو حقوقو او وجایو پوه وي. او باید وپوهیږو چې په کورنۍ او د کورنۍ په غړو کې کمال او بشپړتیا راوستل یو ډېر ستونزمن کار دی. او د دې هیله چې باید په هغو یا په نورو وګړو کې ټول ښه صفتونه وي دا یوه ناشونې خبره ده.

د کورني ژوندانه په خوندیتوب کې د مېړه ونډه او غوره ژوند

سالم عقل او سم اند او فکر حکم کوي چې انسان باید ځینې ستونزې او فشارونه د یوې طبیعي چارې په توګه ومني، او له ځینو ناخوښو چارو څخه سترګې پټې کړي. او نارینه – چې د کور مشر باله سي – باید تر خپلې مېرمنې زیات زغمونکی وي. ځکه پوهیږي چې مېرمن یې په خلقت او اخلاقو کې ضعیفه ده او که د هرې خبرې په هکله محاسبه ورسره وسي، نو د هرې خبرې له ترسره کولو

به پاته او عاجزه سوې وي. او د هغې د سمولو لپاره زيات كوښښ به د هغې د ماتېدو لامل سي. چي همدا ماتېده به يې طلاق وركول وي، زموږ ستر پيغمبر ﷺ چي له هوا او هوس څخه څه نه وايي، فرمايي:

«اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسْرَتُهُ وَإِنْ تَرَكَتُهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ».

«بنځو ته په نېكۍ سره سپارښتنه وكړئ، ځكه چي هغوى له پښتۍ څخه پيدا سوي دي او د پښتۍ ډېره كېره برخه د هغې لوړه خوا ده. كه وغواړې چي هغه سمه او برابره كړې ماتيري او كه يې پر خپل حال پرېرېدلې تل كېره پاته كيږي، ځكه نو هغو ته په نېكۍ سپارښتنه وكړئ»^۱.

نو له دې څخه معلومه سوه چي كورتيا د بنځي په خلقت كي نغښتې ده، نو بايد د هغې سره په صبر او زغم گذاره وسي.

ځكه نو د كور مشر ته نه بنايي چي د مېرمني او اولادونو په اړه پر هره خبره په غوسه سي. بلكي بايد په هغو كي د نيمگړتياوو له ځينو اړخونو څخه سترگي پټي كړي او حتماً بايد د هغو ښه اړخونه وريه زړه كړي، چي البته دا اړخونه يې هرو مرو ډېر هم دي، او پيغمبر ﷺ په دي اړه فرمايلي دي:

«لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ». أَوْ قَالَ «غَيْرَهُ».

۱ - دغه حديث امام بخاری (5186) او امام مسلم (1468 او 59 او 60) نقل كړی دی.

«هیڅ یوه مسلمان ته نه ښایي چې د یوه ناخوښه خلق او خوی په سبب چې له خپلي مېرمنې څخه یې ویني هغه وزوروي، ځکه چې هغه داسې نور اخلاق هم لري چې د ده د خوښي وړ دي»^۱.

هو، نارینه باید په دې مواردو کې د زغم څښتن واوسي او چې کوم کار وویني چې نه یې خوښیږي باید پوه سي چې هیڅوک د خپل خیر ښېګڼې په لاملونو او د خپلي ښکې او صلاح په مواردو نه پوهیږي. لوی څښتن په دې اړه فرمایي:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۱۹].

«د هغو سره په ښه چلند (د هغو د حقوقو په ادا کولو سره په مینه او محبت) ژوند تېر کړئ. که ستاسې هغوی (په کوم سبب) نه خوښیږي نو (صبر وکړئ او سمدستي د بېلتون تصمیم مه نیسئ او چې کولای سئ نرمښت وکړئ، ځکه ممکن تاسې په خپل تشخیص کې اشتباه کړې وي) کېدای سي چې تاسې به یو شی نه خوښوئ، خو الله به په هغه کې ډېرې ښېګڼې ایښي وي».

۱ - دغه حدیث مسلم په خپل صحیح کې (۱۴۶۹) نقل کړی دی.

فايده: حافظ ابن حجر وايي: دغه حدیث په رفق او نرمي سره د ښځې سمېدو ته اشاره کوي، البته په داسې ډول چې په دې کار کې مبالغه ونه سي، ځکه چې پایله یې د ښځې ماتېده (طلاق) دی. او دا هم نه ښایي چې هغه پر خپل حال پرېښوول سي او پر خپله کورنیا باندي ترپایه پاته سي. په دې هکله معیار دادی چې ښځه پر خپله کورنیا باندي داسې پاته نه سي چې د دې د ضعیف طبیعت له پولې څخه د تېرې لامل سي او خپله لمن په ګناه ککړه کړي یا واجبات پرېږدي. بلکې پر خپلي کورنیادي په مباحو چارو کې پرېښوول سي. وګورئ: فتح الباری ۲۵۴/۹ مخ.

نو چي د کور مشر بد خوږه، بد وضعیت، تنگ نظره، سر تمبه او احمق وي او د تلواري او ژر اقدام کولو ناروغی پوند کړی وي، نو خوښي او رضا يې په مشکله ترلاسه کيږي او ژر درد ورځي او په غضب کيږي. کله چي په کور کي وي لوی او کوچني ځني په تنگ او په وهم کي وي او چي دباندې وي بدگومانه وي، نو په دغسي کور کي به راحت څنگه شتون ولري او هوسا او آرام ژوند او مینه او محبت به څنگه او له کومه وي؟

ځکه نو څرگنده سوه چي د ښه ژوند او د نېکمرغی لاملونه هله رامنځ ته کيږي چي نرمښت او خوش خويي او خوش خلقي وي او بې بنسټه بدگومانی هېڅ نه وي. له بده مرغه کله کله غیرت د ځينو لپاره د بد گومانی لامل گرځي او سپری د خپلي مېرمنی د کړو وړو په هکله په شک کي اچوي او اړباسي يې چي د خبرو تاویل يې په ناسمه او نامناسبه توگه وکړي او بالاخره د ژوندانه د خپرېتيا او بې ځايه اندېښنو لامل سي. لوی څښتن فرمايي:

﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ﴾ [اطلاق: ۶].

«او هغو ته (په استوگنه او خوراک کي زیان او) ضرر مه رسوئ، چي (په ضرر رسولو سره سخت گيږي پر وکړئ او ژوند يې تريخ او) تنگ کړئ».

مور بايد څنگه واوسو؟ هغسي لکه حضرت رسول الله ﷺ چي فرمايلي دي:

«خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي».

«ستاسې ډېر ښه هغه دی چې خپلې کورنۍ ته ډېر ښه وي او زه خپلې کورنۍ ته تر تاسې ټولو ښه یم»^۱.

د کورني ژوندانه په خونديتوب کي دمېرني ونډه او غوره ژوند

همدغسې مسلمانان ښځه هم باید پوه سي چې نېکمرغي، مینه او مهرباني هله رامنځ ته کيږي او بشپړيږي چې ښځه پت او دینداري ولري. ښځه باید خپل حد، حقوق او دندې وپېژني او له هغو څخه تېری او تجاوز ونه کړي. کوم څه چې مېړه ورڅخه غواړي باید تر سره یې کړي، ځکه چې مېړه د کورنۍ د چارو مدبر او سمبالوونکی دی، خپله مېرمن او کور او د کورنۍ غړي ساتي او نفقه ورته برابروي، ځکه نو د مېړه اطاعت او د هغه د شتو او ناموس او حیثیت ساتنه واجب ده. په دې صورت کي دی چې مېړه خپله دنده او کار په سمه توګه تر سره کوي او د هغه لپاره د هڅونې لامل مومي او خپلې مېرمنې او کورکاله ته پام اړوي. په دې توګه نو مېرمنې خپله دنده او دکور کار په بشپړه توګه تر سره کړي او خپل ځان او کور ته یې پام اړولی دی، او ډېره ښه مېرمن او مهربانه مور باله سي، د مېړه د کور ساتونکې ده او د هغه په هکله مسؤلیت لري، د مېړه په ښه کار اعتراف کوي او د هغه سترتوب او ښه ژوند له پامه نه باسي. زمور ستر پیغمبر ﷺ د مېړه په نسبت د مېرمنې له نه پاملرنې څخه خبرداری ورکړی او فرمایلي یې دي:

«أَرَيْتُ النَّارَ فَإِذَا أَكْثَرُ أَهْلِهَا النِّسَاءُ يَكْفُرْنَ». قِيلَ: أَيَكْفُرْنَ بِاللَّهِ؟ قَالَ:

۱- دغه صحیح حدیث ترمذی (3892)، ابن ماجه (1977) او ابن حبان (1312) روایت کړی دی.

«يَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ وَيَكْفُرْنَ الْإِحْسَانَ لَوْ أَحْسَنْتَ إِلَىٰ إِحْدَاهُنَّ الدَّهْرَ ثُمَّ رَأَتْ مِنْكَ شَيْئًا قَالَتْ مَا رَأَيْتُ مِنْكَ خَيْرًا قَطُّ».

«ماته د دورخ اور راوښوول سو، نو ما وليدل چي زيات دورخيان ښځي دي کومي چي کفر يې کړی وو او حقيقت يې پټ کړی وو». چاورته وويل: آیا د لوی څښتن په هکله يې کفر کړی وو؟ رسول الله ﷺ و فرمايل: «نه، بلکي په خپله کورنی يې کفر کړی وو (يعني د خپلي کورنی په هکله يې ناشکري کړې وه)، او په ښکي او احسان يې کفر (ناشکري) کړې وه، ځکه که د دوی سره ډېر عمر ښه وکړې او يو مهال څه ناسم کار درڅخه وسي، نو درته وايي چي ما له تا څخه هيڅ وخت خیر نه دی ليدلی»^۱.

ځکه نو بايد د اشتباهاتو په هکله له ځانه زغم او تېرېده وښوول سي او له ښویدنو او تېروتنو سترگي پټي سي. مېرمن چي د مېړه سره وي بدي دي نه ورسره کوي او چي ځني ليري وي خيانت دي نه ورسره کوي.

په دې توگه د دواړو خواوو خوښي او رضا ترلاسه کيږي او ژوند به يې د ميني او محبت او مهربانۍ او الفت سره ملگري وي. رسول الله ﷺ فرمايلي دي:

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ مَاتَتْ وَرَوَّجَهَا عَنْهَا رَاضٍ دَخَلَتْ الْجَنَّةَ».

«له کومي ښځي څخه چي مېړه راضي وي او مړه سي جنت ته به

ننوزي»^۱.

نو ای مسلمان امته! له لوی خښتنه بېره او تقوا غوره کړئ او پوه سئ چي سعادت او نېکمرغي په جوړجاړي او سوله او صفا کي وي. پر دې سر بېره د اولادونو د روزني او ښې ښووني لپاره غوره او مناسبه فضا په روغه او ښه او له ميني او محبته په ډکه کورنۍ کي چي د يو بل د تفاهم پر بنسټ جوړه سوې وي، د مور د مهرباني په لمن او د پلار د ښو کړنو په سيوري کي رامنځ ته کيږي. په داسي فضا کي چي له چيغو او نارو او کشمکش او جنجالونو څخه ليري وي او د يو بل له تېري او تجاوز څخه په امن کي وي. دغسي يوې کورنۍ ته نه طلاق او بېلتون لار مومي او نه شخړي او بدۍ.

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَرْوَاحِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ [الفرقان: ۷۴].

«ای زموږ پروردگاره! موږ ته (په خپل فضل سره) له خپلو مېرمنو او اولادونو څخه دسترگو یخني (د سترگو رڼا، يعني صالح اولاد) راکړه، او موږ (په خپله مهرباني سره) دپرهېزگارانو (لارښوونکي، مشران او امامان) کړه».

پاییزه

په پای کي ای زما مسلمانان وروږه! او ای زما مسلمانان خوري!

۱- دغه حدیث ترمذی (1161) نقل کړی دی او حسن حدیث یې بللی دی، همدا راز دغه حدیث ابن ماجه (1854) او حاکم (173/4) هم نقل کړی دی او حاکم صحیح بللی دی. (خو نامتو محدث شیخ محمد ناصر البانی هغه ضعیف، بلکي منکر گڼلی دی. پښتو ژباړن).

په کور کې سم سمکی او اصلاح او سمون د ګردې ټولني د اصلاح او امنیت لار ده. دا ډېره لیرې او ناشونې خبره ده چې داسې یوه ټولنه اصلاح سي چې د کورنیو اړیکو مزي یې سست وي. نه وینئ چې الله ﷻ په دې نعمت سره پر خپلو بنده ګانو احسان ایښی دی، کوم چې د کورنیو پیوستون او مینه او لورینه او پېرزوینه ده، هغه داسې فرمایي:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ [النحل: ۷۲].

«او هغه الله دی چې ستاسې لپاره یې ستاسې له خپل جنس څخه مېرمنې وګرځولې (چې د هغو سره هوسا سئ) او له دغو مېرمنو څخه یې تاسې ته زامن او لمسي درکړي دي او ښه ښه خوراکي مواد یې در په برخه کړي دي. نو آیا دغه خلک (کافران د دې هرڅه له لېدلو او په پوهېدلو سره بیا هم) باطل مني او د الله له پېرزوینې څخه انکار کوي؟».

مېړه او مېرمن او د هغو په منع کې د اړیکې او تړون مزی او مور او پلار او د دوی په غېږ کې د زامنو او لوڼو روزنه د اسلامي امت اوس او راتلونکې جوړوي.

په همدې سبب که چیرې شیطان بریالی سي چې یوه کورنۍ سره وپاشي، نو به یې یوازې یوه کورنۍ نه وي ورانه کړې، او د یوه کوچني شر او فتنې لامل سوی به نه وي، بلکې ټول امت به یې په یو ډول له عذابه ډکه زورونه او تل تر تله فتنه اخته کړی وي، چې ننني واقعیتونه د دې رېږي ډېر ښه شاهدان دي.

نو د لوی څښتن ﷻ رحمت دي پر هغه نارینه وي چې ښه خوښونه

او سپېڅلی طبیعت او عادتونه ولري، آساني راوستونکی، نرم خویه، او مهربان وي، د چارو په ترسره کولو کې د ملګري غوندي وي. د خپل اهل او عيال په هکله زړه سواندی او په کار کې هوډي او د کلکي ارادې خاوند وي، په افراط او بدو خوینو نه اخته کېږي او د خپلو دندو او مسؤولیتونو په بڼه ترسره کولو کې سستي او ټنبلې نه کوي.

او د خدای ﷻ رحمت دي پر هغه ښځه وي چې په قصد سره اشتباه نه کوي، ډېره نه په قهر کېږي، نېکه، پرهېزګاره او د مېړه په غیاب کې د هغه د مال او پت او ناموس ساتونکې وي.

ای مړونو او مېړمنو! پرهېزګار اوسئ. او ای مسلمانانو! له خدایه وېرېږئ او تقوا غوره کړئ، ځکه هر څوک چې تقوا غوره کړي لوی څښتن به یې کارونه ور ساده او آسانه کړي.

د لوی څښتن ﷻ درودونه او سلامونه دي وي د ده په مخلوقاتو کې تر ټولو پر غوره شخصیت، زموږ پر پیغمبر حضرت محمد مصطفی ﷺ او د ده پر آل او اولاد او پاکو مېړمنو او نېکبختو اصحابو دي هم درودونه او سلامونه وي. او همدا راز دي د قیامت تر ورځې د خدای درودونه او سلامونه پر هغو کسانو وي چې په نېکي سره له هغو څخه متابعت کوي.

سبحانک اللهم وبحمدک، وأشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك.

دوهمه رساله: د مېړه او مېرمني اختلاف

سريزه

الحمد لله الذي خلق فسوّى وقَدَّرَ فهدى، أحمده سبحانه وهو أهل الحمد في الآخرة والأولى، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمدًا عبده ورسوله النبيّ المصطفى والعبد المجتبي، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وصحبه، ومن دعا بدعوته ومن سار على نهجه واقتفى.

تولي ستايني او ثناوي هغه لوى خښتن لره دي چي ټول مخلوقات يې پيدا كړل او بيايې د هغو خلقت ته په انډول سره برابري اوسمښت وركړ او هر څه يې اندازه كړل او د هر يوه يې لكه څنگه چي بنايي هغسي يوه كار ته لارښوونه وكړه . د هغه صفت او ستاينه كوم او هغه په رشتيا هم په پيل او پاى كي د ستايني وړ او اهل دى، او شاهدي وركوم چي له دغه يوه خدايه پرته بل خداى نسته او هيڅ شريك نه لري او شاهدي وركوم چي زمونږ ستر پيغمبر حضرت محمد د هغه بنده او را لېږل سوى او غوره سوى رسول دى. درودونه او سلامتيا او بركتونه دي وي پر ده او د ده پر كورنى او ملگرو او پر هغو كسانو چي د ده بلنه ومني او د ده د لاري لارويان سي، اما بعد:

پوه سه چي د لوی څښتن له سترو او غورو نعمتونو او نڅښو نښانو څخه يوه هم داده چي کور کهول يې د هوسايی او سوکالی ځای او منځی گرځولی دی. په هغه کي نفسونه ميني، محبت، مهربانی، پاکي او ارزښتناک ژوندانه او له گنهونو څخه خونديتوب او گوبنه کېدو ته رسيري. د هغه په توده غېږ کي ماشوم روزنه مومي، د ژوند پېښو ته د اوارۍ لاري مونده سي، د خپلوی او دوستی مزي پکښي ټينگيري او د يو بل سره د مرستي، لاسنيوي او پېرزويني اړيکي پکښي پياوړي کيري، او زړونه او اروحونه يو له بله پکښي په پياوړو اړېکو سره تړل کيري او نژدې کيري:

﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ [البقرة: ۱۸۷].

«هغوی (ښځي) ستاسي لباس (جامه، پرده) او تاسي د هغو لباس ياست».

په همدغسي نه شلېدونکو اړيکو او ودانو کورنيو کي ښه ښه خويونه او خصلتونه وده کوي او داسي وگړي پکښي روزل کيري چي د ډېرو سترو امانتونو د ورسپارلو وړ وي او داسي ښځي پکښي تربيه کيري چي په ډېرو پياوړو اصولو باندي سمبالي وي.

د مېړه او مېرمني د اختلاف لاملونه

لوی څښتن ﷻ انسانان او خپل نور مخلوقات لکه څنگه چي دي هماغسي پيدا کړي دي چي البته همدغه ستر ذات ﷻ په خپل کار ډېر ښه پوهيري او په خپلو مخلوقاتو ډېر ښه عالم دی. پر دې بنسټ لکه چي د انسانانو د ژوندانه واقعيت او د هغو طبيعت ښيي ځيني داسي حالات انسانانو ته پېښيري چي په هکله يې توصيې او سپارښتونه

بې اغېزې کيږي او مینه او محبت نه سي کولای لار ورته ومومي. تر دې چې د زوجیت او کورني گډ ژوند اړیکه د ستونزو او کړاوونو لامل گرځي او هغه څه چې د ازدواج موخه باله سي نه ترسره کيږي او د کورنۍ او اولادونو د خیر او نېکمرغۍ لاملونه نه رامنځ ته کيږي. د نه توافق او شخړو دغه حالات کېدای سي کورني يا بهرني لاملونه ولري.

دغه اختلافات کله کله د مېړه او مېرمنې د اولیاوو او خپلوانو له ناسمي لاسوهي يا د دوی په کوچنیو او لویو چارو کې د هغو د کار درلودني له امله رامنځ ته کيږي. او کله هم کار تر دې ځایه رسيږي چې د مېړه او مېرمنې خپلوان غواړي د دوی دواړو مینه او مهرباني په دې موخه چې پر دوی باندي واک او تسلط ولري له منځه یو سي، چې په پایله کې یې کار تر محکمو رسيږي او بالاخره یې پټ رازونه لڅ سي او خبره رسوايي ته ووزي او د خلکو خولو ته ورسېږي. چې دا هرڅه د ډېرو کوچنیو خبرو او بې ارزښته شيانو د په پام کې نیولو له امله وي چې زیاتره خبره د ناوړه دخالت او له پوهي او حکمت څخه د کار نه اخیستني او ژر اقدام او تلواري او د آوازو او بې مورده خبرو د منلو په سبب تر دې ځایه رسيږي.

د دې ټولو ستونزو او ناخوالو سرچینه په دین کې لږ معلومات، د شریعت په احکمانو نه خبرتیا، د ناوړو او منفي دودونو زیاتوب او د غلطو اندونو او افکارو پیروي وي.

د مثال په توگه ځیني مېړونه گومان کوي چې په طلاق سره گواښنه او یا په هغه خوله پرانیستنه د کورنیو اختلافاتو د اوارۍ او د مېړه او مېرمنې ترمنځ د ستونزو د ليري کولو یوازنی سمه لار ده. په دې توگه

د خپلې مېرمنې سره د خبرو لپار د طلاق د الفاظو له پورته کښته کولو پرته په بل څه نه پوهیږي . په تلو راتلو کې او په مکوه او وکره کې، بلکې په ټولو چارو کې له دغو الفاظو پرته یې په بل څه سر نه خلاصیږي. دغسې کسان له دې څخه غافله او ناخبره وي چې په دغسې خبرو سره د لوی څښتن په احکامو او آیاتو ملنډې وهي، په دې توگه گناه ترسره کوي، او خپل کور وړانوي او کورنۍ ته تاوان رسوي.

نو ای مسلمانانو! آیا دا په دین کې معلومات او فقه او فهم دی؟ له هغه سنت طلاق څخه چې شریعت روا کړې دی موخه او مقصد د ازدواج د مزي شلېده نه دي، بلکې ویل کیږي چې د دې له تشریح او روایبت څخه موخه د بېلتون او جدایی ځنډېده دي او د رامنځ ته سوي مشکل د اوارۍ او علاج او د دې رېږي په هکله د تدبر او فکر کولو لپاره یو پړاو دی.

قال الله تعالى:

﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ﴿٢﴾﴾ [الطلاق: ۱-۲].

«بنځي (تر طلاق وروسته دعدې په وخت کې) د هغو له کورونو څخه مه باسئ او بنځي دي هم (د عدې ترپای ته رسېدو پوري د مړونو له کورونو څخه) نه وزي، مگر داچې هغوی کومه څرگنده بې حیايۍ ترسره کړي . او دا دالله ټاکلي حدود (قوانین او مقررات) دي، او څوک چې د الله له حدودو څخه تېری وکړي هغه به پر خپل ځان خپله ظلم وکړي ته

نه پوهېږي، ښايي له هغې وروسته الله (د توافق) څه لار پیدا کړي. * بیا کله چې دهغو د (عدې) موده پای ته ورسېږي، نو یا هغوی په ښه توګه (په خپله نکاح کې) وساتئ، یا په ښه توګه له هغو څخه جلا سئ». دا د طلاق په هکله د شریعت حکم دی، خو خبره پر دې هم نه رالنډېږي. بلکې په شریعت کې سنت طلاق د ستونزې د اوارې لپاره وروستی وسیله ده، لیکن تر هغه دمخه باید د مخنیوي ډېر وسایل په کار ولوېږي.

د مېره او میرمنې د اختلاف د اوارې لاري

مسلمان وروره! او مسلمانې خوري!

کله چې د اختلاف نڅښې او د نه سره جوړېدو او نافرمانۍ علامې څرګندي سوي، نو طلاق یا په طلاق سره ګواښنه د حل لار نه بلل کېږي. بلکې ډېر مهم کار چې د مشکل د حل لپاره لازم دی هغه صبر، زغم او تحمل دی او د دې ترڅنګ په احساساتو او نظرونو کې او په خلق او خوی کې د توپیرونو پېژندنه ده. او ور سره ورسره له ډېرو خبرو او مسایلو څخه سترګې پټول هم اړین باله سي. دا ځکه چې خیر او مصلحت تل په هغه څه کې نه وي چې زموږ خوښیږي او هیله یې کوو، بلکې ډېر کېدای سي چې خیر او مصلحت په هغو کې وي چې زموږ نه خوښیږي او نه یې غواړو.

قال الله تعالی:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ [النساء: ۱۹].

«د هغو سره په ښه چلند (د هغو د حقوقو په ادا کولو سره په مینه او محبت) ژوند تېر کړئ. که ستاسې هغوی (په کوم سبب) نه خوښېږي نو (صبر وکړئ او سمدستي د بېلتون تصمیم مه نیسئ او چي کولای سئ نرمښت وکړئ، ځکه ممکن تاسي په خپل تشخیص کي اشتباه کړې وي) کېدای سي چي تاسي به يو شی نه خوښوئ، خو الله به په هغه کي ډېري ښېگڼي اېښي وي».

مگر کله چي د کورني ژوند په تېرولو کي څه نیمگړتیا رامنځ ته سي او گوزاره او اړیکي بې خونده سي او له ښځي څخه نافرمانی او د هغې له خپل حد او پولو څخه تېری او د خپلو دندو په ترسره کولو کي بې ميلي ولیدل سي، او د کرکي او نفرت نخښي ځني څرگندي سي او د مېړه د حقونو په اداینه کي تقصیر او کوتاهي ځني وسي او د هغه ښېگڼو او فضایلو ته پام نه کوي، نو بیا هم په اسلام کي دحل لار طلاق نه دی بلل سوی، نه په څرگنده او نه په اشاره سره. لوی څښتن په قرآن کریم کي فرمایي:

﴿وَالَّتِي تَخَافُونَ ذُنُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ [النساء: ۳۴].

«او تاسي چي دکومو ښځو له سرغړوني څخه اندېښمن یاست (لومړی) هغوی (په ښه نصیحت سره) پوه کړئ، او (که په دې ونه سوه) دخوب ځایونه ورڅخه جلا کړئ (او مه ورنژدې کېږئ)، او (که په دې هم ونه سوه) ویې وهئ (البته داسي یې وهئ چي ضرر ور ونه رسوئ)، که هغوی ستاسي خبري ومني، نو پر هغو باندي له ظلم کولو څخه ډډه وکړئ».

د دې چارو علاج او د حل لار نصیحت، د ښځي د تېروتنو او اشتباهاتو په سمه توگه او په نرمه لهجه توضیح کول او بیانول، د

دواړو لورو د حقونو يادول او د لوی څښتن ﷻ له قهر او غضب څخه بېرول او ترهيب او ترغيب دی، البته په سره سينه، او په پوهه او نرمښت او په زغم، وقار او درنښت سره. او ورسره ورسره د دې د نافرمانۍ او له خپل حد څخه د دې د تېري په مقابل کي خوب د ځای ورڅخه جلا کول او نه ورنژدې کېدل هم د دې د تنبيه او په خبره د پوهېدو يوه وسيله ده. خو پام مو وي چې لوی څښتن ﷻ فرمايلي دي چې ﴿فِي الْمَضَاجِعِ﴾ يعني په بستر کي له هغو څخه ليري سئ او نه يې دي فرمايلي چې «عَنِ الْمَضَاجِعِ» يعني د دوی له همبستر کېدو څخه ډډه وکړئ. هو، دا په بستر کي ليري کېده دي، نه د کور پرېښوول او د کورنی او اولادونو په مخ کي او نه د پردو په مخ کي ليري کېده.

لنډه داچي له دې کار څخه موخه د راوړي سوي ستونزي حل دی، نه په دې خبرو د خلکو خبرېده يا د مقابل لوري زورېده او سپکېده او نه د پټو رازونو لڅپده او بې پردې کېده. دا چاري د نافرمانۍ په مقابل کي د سمون او پيوستون لپاره دي نه د ورانی او بېلتون لپاره.

کله کله هم د ستونزي حل يو څه قهر آمېزی او تندي ته اړتيا پيدا کوي، ځکه ځيني کسان داسي وي چې د اصلاح لپاره يې ښه وضع او نرمښت او په لطف او مهربانۍ سره نصيحت کفايت نه کوي، دا داسي کسان وي چې د زيات نرمښت او حلم او مهربانۍ په ليدو سره سرکښي او طغيان کوي، نو چې څه سره سترگه او خشونت وويني بيا کرار سي.

هو، کله ناکله يو څه سختي وضعي ته پناه وروړل ډېر ښه درمل

جوت سي. نو ولي بايد گټه ځني وانه خيستل سي؟ په داسي حال كي چي مقابل لوري د خپلي دندي تر سره كېدو ته پام نه اړوي او د خپل ناوړه خوي او طبيعت له مخي له خپلي پولي تېري كوي؟

دا هر پوه سړي ته معلومه ده چي كه څه سخت طبيعتي او قساوت د كورني نظام د سمبنت لامل كيږي او كور ته الفت او محبت ورگرځوي، نو دا خو تر طلاق او جلا كېدو ډېر بڼه كار دي. دا خو ډېره مثبته او معنوي چاره ده، چي يوازي او يوازي د تاديب لپاره ده، نه د غچ اخيستلو لپاره، او له دې چاري څخه گټه اخيستل يوازي د نافرمانۍ او تشويش د له منځه تلو لپاره ده.

البته كه مېرمن د مېړه د ظلم او مخ اړوني څخه وېرېږي، نو قرآن كريم يې د چارې لپاره داسي لارښوونه كوي:

﴿وَإِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ [النساء: ۱۲۸].

«او كه كومه بڼه د خپل مېړه له لوري د ناوړه چلند يا بې زارۍ (مخ اړولو بېره او) اندېښنه ولري (پوه سي چي مېړه يې تر دې ځان لوړ گڼي او د كورنيو چارو له ترسره كولو څخه ډډه كوي يا مينه نه ورسره نسي)، نو دغو مېړه او مېرمني ته په دې كي څه پروا (او گناه) نسته چي په خپلو منځو كي په اتفاق سره يو ډول سوله وكړي اوسوله (تل تر جنگ او جلاوالي) ډېره بڼه (او غوره) ده».

په دې توگه د ستونزي د اواري لار سوله او جوړجاړي دي، نه طلاق او بېلېده. چي دا البته د نكاح د خوندي ساتلو لپاره له ځينو مالي يا شخصي حقوقو په تېرېدو سره كيږي.

﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾.

«سوله تر جلا کېدو، ظلم، نافرمانی او طلاق غوره ده».

زما مسلمانان وروړه! او زما مسلمانې خور!

څه چې دمخه وویل سول د لوی څښتن د دین د فهم او د هغه پر احکامو باندي د عمل د یوه اړخ په هکله یوه ځغلنده او لنډه یادونه وه، خو مسلمانان له دې حقایقو څخه څوښی لیري دي؟

د مېړه او مېرمنې د شخړې او اختلاف د اوارۍ لپاره منځگړو ته د پرېکړې د واک ورکولو خبره ولي له منځه تللې ده؟

منځگړي او اصلاح کوونکي ولي د حل له دغې لارې څخه منځ اړوي؟ آیا دا د اصلاح او سمون سره مینه ده، که د کور ورانولو او اولادونو د تیت او پرک کولو سره علاقه ده؟

په دې کې خو له ظلم او ناپوهۍ او د الله ﷻ له ډار څخه د لیري والي او د هغه د احکامو له پرېښوولو او په الهي حدودو له لوبو کولو پرته بل څه نه تر سترگو کېږي.

ابن ماجه، ابن حبان او نورو محدثینو په خپلو کتابونو کې له رسول الله ﷺ څخه روایت کړی دی چې هغه وفرمایل:

«مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَلْعَبُونَ بِحُدُودِ اللَّهِ يَقُولُ أَحَدُهُمْ قَدْ طَلَّقْتُكَ قَدْ رَاجَعْتُكَ قَدْ طَلَّقْتُكَ».

«د هغه قوم حال به څه وي چې د لوی څښتن په حدودو (احکامو او قوانینو) لوبي کوي، چې یو یې پرله پسې خپلي مېرمنې ته وايي: ته پر ما طلاقه یې، ... تاته مې بېرته رجوع وکړه، ... او ته پرما طلاقه

یې؟»^۱.

د مېره او مېرمني د اختلاف د اوارۍ وروستی لار

کله چې د اختلاف د اوارۍ ټولې لارې او وسایل بې گټې سي او د ماتي سره مخامخ سي او په هغه کې پاته کېدل ستونزمن او ناشونی وگرځي چې د هغو ارزښتناکو موخو او حکمتونو د پلي کېدو لامل نه سي کوم چې لوی څښتن په کورني ژوند کې نغښتي دي، نو اسلامي شريعت په خپل قانون کې د آسانی او د خپلو احکامو د جامعیت پر بنسټ له دې ستونزې څخه د وتو لار رامنځ ته کړې ده. خو له بده مرغه زيات مسلمانان له هغه طلاق څخه چې غوره او سنت باله سي او شريعت روا کړی دی ناخبره دي او د طلاق داسې الفاظ پر خوله راوړي چې د لوی څښتن حدود او شريعت نه پکښې مراعت کيږي. د اسلامي شريعت له مخې بنځي ته په حيض کې طلاق ورکول حرام دی. دغه راز درې طلاقه ورکول حرام دی. د بنځي د پاکۍ په حال کې چې بنځه د دوو حيضونو په منځ کې اوسي، ترنزدېکت وروسته طلاق ورکول حرام دی. دا ټول هغه طلاقونه دي چې ناروا او حرام بلل سوي او خاوند يې گنهکار دی، خو د اسلامي عالمانو د صحيحو اقوالو له مخې طلاق واقع کيږي.

البته هغه سنت طلاق چې بايد مسلمانان يې په هکله پوه سي دادی چې په هغه پاکي کې چې نزدېکت نه وي پکښې واقع سوی او يا د بنځي د اميدواری په وخت کې يو طلاق ورکړي.

۱- سنن ابن ماجه (2017) او صحيح ابن حبان (4265). (علامه الباني دغه حديث ضعيف بللی دی، پښتو ژباړن).

په دغسي طريقه سره مېرمني ته طلاق ورکول د حل لار ده. په دې توگه د مېړه او مېرمني بېلوالی دونه وخت وي چې په هغه کي په آرامو اعصابو فکر وسي او بېرته مراجعه وسي. په دې ډول طلاق ورکوونکی اړ کيږي چې تر هغه مهاله انتظار وباسي چې بنسټه پاکيږي. څوک څه پوهيږي چې څه پېښيږي؟ د انسانانو دنننی حالت بدلون مومي، زړونه وينسيږي او لوی څښتن ﷻ چې د هر کار اراده وکړي ترسره کوي يې. د عدې موده (د حايضې بنسټي عده، يا د مياشتني حساب عده، يا د اميدواري بنسټي د حمل د وضعي عده) د حساب او کتاب او د بېرته سره ورگرځېدو لپاره يو فرصت دی. په دې موده کي کېدای سي د ميني او محبت هغه مزی چې پرې سوی دی او د زوجيت هغه اړېکه چې شلېدلې ده بېرته اصلاح سي.

البته هغه څه چې مسلمانان نه په پوهيږي دادی چې: کومي بنسټي ته چې رجعي طلاق ورکول سوی وي، بايد د مېړه په کور کي واوسي، نه دا له کوره د وتو اجازه لري او نه بل څوک له کوره د هغې د ايستلو اجازه لري، بلکي لوی څښتن دغه کور د طلاقي سوي بنسټي کور بللی دی، لکه چې فرمايي:

﴿لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾.

«هغوی (يعني بنسټي تر طلاق وروسته دعدې په وخت کي) د هغو له کورونو څخه مه باسي».

دا اسلوب د دې لپاره غوره سوی دی چې د مېړه په کور کي د هغې د اوسېدو پر حق باندي ټينگار سوی وي. ځکه د مېړه په کور کي د هغې اوسېدل د بېرته ورگرځېدو لار ده او دې هيلي ته د رسېدو لپاره د لاري پرانيسته دي چې گوندي د دوی د دوستی عواطف را

وپاړيږي او گډ ژوند يې ورپه ياد سي. مېرمن که څه هم د هغه طلاق په حکم چي ورکړه سوی دی ليري بنکاري، خو بيا هم نژدې او د مېره د سترگو په وړاندي اوسي.

نو آيا دا حکم د اختلاف د توپان له آرامولو، او د ضميرونو د راپارولو، او اصلي حالت ته د بېرته ورگرځولو، او د کورکھول، بچيانو، او کورنيو چارو د خپرلو لپاره په آرامو مغزو له فکر کولو پرته بله موخه لري؟

﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ [الطلاق: ۱].

«ته نه پوهېږې، بنايي له دې وروسته الله نوی حالت رامنځ ته کړي، (د توافق) څه لار پيدا کړي».

نو ای مسلمانانو! له لوی خښتن څخه وبېرېږي او تقوا او پرهېزگاري غوره کړئ، د خپل کور کھول او خپل اهل او عيال ساتنه وکړئ، د خپل دين په احکامو ځانونه پوه کړئ، د خدای حدود پلي کړئ، تېری مه ځني کوی او په خپلو منځو کي خپلي اړيکي سمې او اصلاح کړئ.

ای لويه خښتنه! مور ته په دين او شريعت کي فهم او پوهه را په برخه کړې، ستا د بنکلي کتاب قرآن کریم له لارښوونو څخه گټه را په نصيب کړې او ستا د پيغمبر حضرت محمد مصطفی ﷺ پر لار باندي د تلو وس او توفيق را کړې، آمین.

پای

د ژباړن لنډه پېژندنه

عبد المالك «همت»

د پلار نوم يې مولوي عبدالرزاق.

د کندهار په سوزني کي زېږېدلی دی.

د زېږېدو کال يې ۱۳۳۲ لمريز.

په اسلامي او ټولنيزو علومو کي يې خصوصي زده کړي کړي دي.

د ډاکټر نجيب الله د واکمن کېدو په لومړيو کي له هيواده

مهاجر سو، لومړي پاکستان او بيا هند ته کډه سو.

کله چي لا طالبان پر کابل نه وه واکمن سوي تر اورېدې

کډوالی وروسته هيواد ته راستون سو. لومړی په کندهار کي اوسېدی

او اوس په کابل کي استوگن دی.

اوس په کور کي د کتابونو په ليکلو بوخت دی.

تر اوسه يې لاندي آثار ليکلي دي:

۱- د همت چيغه (شعري ټولگه) په ۱۳۸۰ ل. کال خپره سوې ده.

۲- سيد جمال الدين افغاني اند او ژوند (ژباړه) په ۱۳۸۱ ل. کال

خپره سوې ده. په ۱۳۸۹ ل. کال دوهم ځل خپره سو.

۳- زمور د قبلي تاريخ (دمکې مکرمې تاريخ) په ۱۳۸۵ ل. کال

دوهم ځل خپور سو. په ۱۳۸۹ ل. کال دريم ځل خپور سو.

۴- زمور د نبي مېنه (د مديني منورې تاريخ) په ۱۳۸۵ ل. کال

لومړی ځل خپور سو. په ۱۳۸۹ ل. کال دوهم ځل خپور سو.

- ۵- ادب او ادبي کره کتنه په ۱۳۸۵ ل. کال خپور سو.
- ۶- د مقالې ليکلو اصول په ۱۳۸۵ ل. کال خپور سو. په ۱۳۸۸ کال دوهم ځل خپور سو.
- ۷- زموږ صحت او آخرت ته تاواني توکي په ۱۳۸۶ ل. کال خپور سو. په ۱۳۹۰ ل. کال دوهم ځل خپور سو.
- ۸- پوپنا سوي ولسونه (ژباړه). په ۱۳۸۶ ل. کال خپره سوه.
- ۹- زموږ د دښمنانو تور تاريخ او شومي موخي په نامه کتاب په ۱۳۸۷ ل. کال خپور سو.
- ۱۰- د آسيا نن او سبا په نامه (ژباړه) په ۱۳۸۷ ل. کال خپره سوه.
- ۱۱- غرور او دهغه علاج (ژباړه) په ۱۳۸۸ ل. کال خپره سوه.
- ۱۲- د کلمې شريفې حقيقت (ژباړه) په ۱۳۸۸ ل. کال خپره سوه.
- ۱۳- اسلام د دوه لاري پر سر (ژباړه) په ۱۳۸۸ ل. کال خپره سوه.
- ۱۴- د حق او باطل جگړې، په ۱۳۸۸ ل. کال خپور سو.
- ۱۵- د لوبديځ مشران وايي: اسلام او مسلمانان له منځه يوسي. (ژباړه) په ۱۳۸۹ ل. کال خپره سوه. په ۱۳۹۰ کال دوهم ځل خپره سوه.
- ۱۶- د حق او باطل د جگړې په هکله (۲۵) مقالې (ژباړه) په ۱۳۸۹ ل. کال خپره سوه.
- ۱۷- د حق او باطل په جگړه کي الهي سنت (ژباړه) په ۱۳۸۹ ل. کال خپره سوه.

- ۱۸ - راحۍ توبه و کارو، په ۱۳۹۰ ل. کال خپور سو.
- ۱۹ - زه توبه کارم، خو...؟ (ژباړه) په ۱۳۹۰ ل. کال خپره سوه.
- ۲۰ - د اسلام د بري زېري (ژباړه) په ۱۳۹۰ ل. کال خپره سوه.
- ۲۱ - پښتو معلم الحجاج (ژباړه) په ۱۳۸۶ ل. کال خپره سوه.
- ۲۲ - د بنځو د حج او عمرې لارښود په ۱۳۸۸ ل. کال خپور سو.
- ۲۳ - د بنځو د کالو او سينگار په هکله ارزښتناکي لار ښووني (ژباړه) په ۱۳۹۰ ل. کال خپره سوه.
- ۲۴ - د وروځو او مخ د ورپښتانو کښل د اسلام او طبابت له نظره، (ژباړه) په ۱۳۹۰ ل. کال خپره سوه.
- ۲۵ - نېکمرغه کورنۍ او د مېړه او ميرمني اختلاف دغه ژباړه ده چې اوس ستاسي په لاس کي ده.
- پر دې سربېره يې د هيواد په دننه او دباندې کي بېلي بېلي مقالې هم خپرې سوي دي.
- د ليکوال د گرځنده تليفون لمبر: 700300167 0093
- د ليکوال د برېښنالیک يا ايمېل آدرس:
- himmat_ afg@yahoo.com**